Global Storybooks

globalstorybooks.net

له انا سره په رخصتۍ کې

Violet Otieno
Catherine Groenewald
Zahidullah Abid

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/4.0

له انا سره په رخصتۍ کې

Violet Otieno
Catherine Groenewald
Zahidullah Abid

4

پښتو ps

. زمري او وږمې له خپل پلار سره یو ځای په ښار کې
ژوند کوه، دوی رخصتي ته ډیر لیواله و. نه یوازې دا
چې ښوونځي یې رخصت کیږي، بلکه دې ته خوښ و
چې د خپلې نیا لیدو ته ورځي. د دوی نیا یوه لوی
سمندر ته نږدې د کب نیونې په کلي کې ژوند کوه.

زمری او وږمه ډېره خوشحاله وو، ځکه چې دا د دوی
لپاره مناسب وخت چې خپله نیا وګوري. د تګ څخه
یوه شپه مخکې، دوی خپل بکسونه ډک کړل او د نیا
کلي ته د اوږد سفر لپاره چمتو شول. دوی ته خوب نه
ورتلو، او ټوله شپه یې د رخصتۍ په اړه خبرې کولې.

سهار وخته د خپل پلار په موټر کې کلي ته روان شول، په لاره کې يې د دنګو غرونو، وحشي ژوو او د چای د کښتونو ننداره کوله. کله کله به يې له ځان سره سندرې هم ويلې.

کله چې زمری او وړمه بيرته ښوونځي ته ولاړل، دوی خپلو ملګرو ته د کلي د ژوند په اړه وويل. ځينو کوچنيانو احساس کوه چې په ښار کې ژوند ښه دی. نورو ويل چې د کلي ژوند ښه دی. خو دوی ټولو وويل چې د زمري او وړمې ډېره ښه انا ده!

 څه موده لا تېره نه وه چې ماشومان ستړي شول او
ویده شول.

زمري او ورمې دواړو یې نیا ته ټینګه غېږه ورکړه او
مخه ښه یې ورسره وکړه.

کله چې دوی کلي ته ورسېدل، نو پلار یې زمری او وړمه له خوبه راویښ کړل. دوی خپله نیا، زرغونه انا، په داسې حالت کې ولیدله چې د یوې ونې لاندې په یوې غالۍ ناسته وه. هغه یوه پیاوړې او ښکلې ښځه وه.

کله چې پلار یې د دوی بېرته وړلو لپاره له ښاره راغئ. دوی نه غوښتل چې ښار ته ولاړ شي. ماشومانو له زرغونې انا څخه وغوښتل چې له دوی سره ښار ته ولاړه شي. نیا یې ورته وخندل او ورته ویې وویل: “زما عمر د ښار نه دی، زه به تاسو ته په تمه یم چې بیا کله تاسو زما کلي ته راځئ.”

انا دوی ته ښه راغلاست ووایه، نڅا به وکړه او د خوښۍ سندرې به وویلې. لمسیان به ډېر لیواله و چې خپلې انا ته له ښاره راوړل شوې ډالۍ ورکړي، زمري په لوړ غږ وویل، "لومړی زه ډالۍ ورکوم،" ورمې چغه کړه،" نه زه به ورکوم."

خو د دوی رخصتۍ ډېرې ژر پای ته ورسېدې او ماشومان باید بېرته ښار ته ولاړ شي. زرغونه انا زمري ته یوه خولۍ او ورمې ته به یو جاکټ ورکړ، او د دوی د سفر لپاره به ځيني خواړه هم په کڅوړه کې واچول.

وروسته له هغې چې نیا یې ډالۍ خلاصې کړې، زرغونه انا خپلو لمسیانو ته د دوی د فرهنګ مطابق د برکت دعا وکړه.

د ورځې په پای کې دوی یو ځای چای وڅښلو، او له انا سره یې د هغو پیسو په شمیرلو کې مرسته وکړه، کومې چې یې د ورځې په اوږدو کې ګټلې وې.

زمری او وړمه له کور څخه دباندې ولاړل. دوی په
پټنګانو او مرغانو پسې منډې وهلې.

. بله ورځ زرغونې انا سره لمسیان ښار ته ولاړل، هغې
هلته د خوراکي توکو دوکان درلود. د زمري دا خوښېده
چې پیرودونکو ته د خوراکي توکو بیې ووایي او
پیرودونکو به هم د اړتیا وړ مواد ترې اخیستل.

دوی به ونې ته پورته کېدل او د لوی ډنډ (جهیل) اوبه یو بل باندې اچولې.

یو سهار زمري او وږمې د خپلې نیا غواګانې څرولو ته بوتلې، ګوري چې د ګاونډي پټي ته واوښتې، ګاونډی بې په غوصه شو او په تنده لهجه بې زمري ته وویل، "زما ټول حاصلات دې پرې وخوړل، هله ژر شه غواګانې دې منع کړه." زمري همداسې وکړل، او تل به په دې فکر کې و چې غواګانې د ګاونډي پټي ته لاړې نه شي.

کله چې تیاره شوه، نو دوی د ډوډۍ لپاره کور ته راغلل. ډوډۍ خوړل یې لا پای ته نه و رسولي، چې ویده شول!

زرغونه انا خپلو لمسیانو ته وروښودل چې څنګه کولی شي نرم اوګالي(د دوی یو ډول خواړه ده) جوړ کړي، او د سټیو(د دوی یو ډول خواړه ده) سره یې وخوري.
هغې دوی ته وښودله چې څنګه د کوکونټ وریجې تیارې، او بیا هغه له وریتو کبانو سره وخوري.

بله ورځ، د دوی پلار بیرته ښار ته روان شو، او دوی يې
د زرغونه انا سره پرېښودل.

زمري او وږمې به له خپلې انا سره د کور په کارونو کې
مرسته کوله، اوبه به يې ورته راوړې، د سون توکي به
يې راوړل، د چرګانو هګۍ يې را ټولولې او له بڼ څخه
به يې شنه سابه هم ورته راوړه.